

Bemærkninger til forslaget

Forsvarsforligspartiernes beslutning fra 1989 om at flytte Forsvarets Sergentskole fra Sønderborg til Odense har mødt en ganske enestående kritik, ikke alene fra folk i de to lokalsamfund Sønderborg og Odense, hvor uenigheden om denne beslutning er stor, fra militærfolk, udenforstående iagttagere, men sågar også fra mange af de centrale beslutningstagere.

Således udtalte statsministeren i Jydske Tidende den 10. marts 1989: »Der findes ingen saglige begrundelser for at flytte Sergentskolen«.

Den anden hovedansvarlige for beslutningen, Socialdemokratiets formand, Svend Auken, sagde på et møde med repræsentanter for Sønderborg den 23. februar 1990: »Socialdemokratiets ledelse vil ikke stå i vejen for en løsning, så Sergentskolen kan blive i Sønderborg«.

Den senere diskussion om flytningen har sat det ene spørgsmålstejn efter det andet ved det økonomisk forsvarlige i beslutningen.

Det socialdemokratiske medlem af Folketingets Forsvarsudvalg Poul Quist Jørgensen konkluderede således over for Ritzaus Bureau den 29. juli 1991: »Det er efterhånden tydeligere og tydeligere at se, at

flytningen af Sergentskolen ikke kan ske på tilfredsstillende vis«.

Samtidig med at beslutningens økonomiske grundlag er blevet betvivlet i brede kredse, er det klart, at hensynet til naturen, miljøet og de lokale beboeres ønsker klart taler imod en flytning. Det er bl.a. blevet påpeget gennem de protester, som 4.000 indbyggere i Højbjerg-Korup har underskrevet og tilstillet Folketinget.

Samtidig har Forsvarsministeriet systematisk mørkelagt sagen ved at klassificere materiale om baggrunden for og konsekvenserne af flytningen, hvilket har udløst krav om aktindsigt fra både journalister og lokale parter i sagen.

Derfor bør regeringen omvurdere beslutningen, og i den forbindelse må Folketinget have fuld indsigt i det materiale, som ligger til grund for den yderst omstridte beslutning, så en ny beslutning kan træffes på et demokratisk forsvarligt grundlag.

Folketingets omdømme bør ikke lide yderligere skade ved vedtagelse af beslutninger, hvis grundlag hemmeligholdes, samtidig med at de centrale beslutningstagere selv over for offentligheden tager afstand fra beslutningerne.